

PLĘSANIE (5) *sb n*

plęsanie (5), **[pląsanie]**.

a jasne, e pochylone.

sg N plęsanie (1). ◇ G plęsania (1). ◇ D plęsanu (1). ◇ A plęsani(e) (2). ◇ [I plęsani(e)m.]

Sł stp: pląsanie, Cn brak, Linde XVII w.: pląsanie s.v. pląsać.

Tańczenie (5) : reguła ieft v mnie, ábym fie záfwe deriwátiiéy fłowá káždégo trzymał: [...] mówiémy plęśác/ plęśánié: ztądze plęście. *JanNKar* F4; [pląśanie [!]/ Complosio manuum, saltus, saltatio, tripudium. *Volck* Qqq4v].

[*W połączeniu szeregowym*: bywa nierządności dofyć/ do kthorey wiele ich muzykám/ piośnkám/ tańcy/ oblápianim/ cáłowánim/ plęśaniem/ [...] złe áffekty ciáła fwoiego zápaláią. *GilPos* 3.]

Szereg: »(ani) gędźba a (ani, i) plęsanie« (4): Iedyny thám Appollon był ięnz ná to nic niedbał/ áni ná iey gędźbę/ áni ná iey plęśanie. *HistRzym* 12v, 12v [2 r.], 13.

Synonimy: *skakanie, taniec, tańcowanie.*

Cf **PLĘS, PLĘSAĆ**

DDJ